

στολαί αὐτοῦ εἰσὶ πολλαὶ καὶ ποικίλαι, ζωγραφεῖ δὲ πρόσωπα, τοπεῖα, χιόνας καὶ θαλάσσας. Ὁ σπουδαιότερος τῶν πινάκων του φέρει τίτλον *Σκληρὰ ἀνάγκη*, πρόκειται δὲ περὶ μουσικοῦ δυστυχήσαντος καὶ παίζοντος εἰς τὰς ὁδοὺς βιολίον πρὸς πορισμὸν τῶν ἀναγκαίων εἰς τὸν βίον· ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ δυστυχοῦς τούτου ἀναγινώσκονται λείψανα ἀξιοπρεπείας, ἥτις διαφαίνεται καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πενιχρᾷ αὐτοῦ θέσει. Ἡ σπουδὴ αὕτη, ἥτις ἀνήκει εἰς τὴν σχολὴν τῶν πραγματιστῶν, ἔχει δεινὴν τὴν ἔκφρασιν καὶ ἰσχυρὸν τὸν χρωματισμὸν».

Καὶ τοιαύτας μὲν κρίσεις ἐπιφέρει ὁ κ. Λεφὼρ περὶ τῶν ἐκτεθέντων ἔργων τῶν ἐλλήνων ζωγράφων· ἅπαντες δὲ ὅσοι ἔγραψαν περὶ αὐτῶν τὰς αὐτὰς ἢ παραπλησίας περιήπου κρίσεις ἐπέφερον. Κυρίως τὰ ἔργα τῆς τέχνης, ὅπως ἀρέσκωσιν εἰς τοὺς δυναμένους νὰ κρίνωσι, πλὴν τῶν ἄλλων ἀπαραιτήτων ἀρετῶν, δέον πρὸ πάντων νὰ φέρωσιν ἐν ἑαυτοῖς τὴν σφραγίδα τῆς πρωτοτυπίας, καὶ τοῦτο ὀφείλουσι καλῶς νὰ νοήσωσιν οἱ ἡμέτεροι καλλιτέχναι. Πολὺ δὲ ἐλκύνουσι τοὺς ἐπαίνους τῶν κριτικῶν αἱ συνθέσεις ἐκεῖναι αἵτινες λαμβάνονται ἀπὸ τῶν ἐγχωρίων ἠθῶν καὶ ἐθίμων, καὶ ἰδίως τῶν ἐλληνικῶν, διὰ τὸν λόγον ὅτι τοιαῦται συνθέσεις παρουσιάζουσιν ἀείποτε νέον τι εἰς τὰ ὄμματα τῶν Εὐρωπαϊῶν. Τὰ ἐλληνικὰ ἔθιμα εἰσὶ μεταλλεῖον τὸ ὁποῖον μένει εἰσέτι ἀνεκμετάλλευτον, εὐφυῆς δὲ ζωγράφος δύναται νὰ ἐπινοήσῃ πληθὺν συνθέσεων ὅλως νέων καὶ πρωτοτύπων. Προτρεπόμεν δὲ ἅπαντας τοὺς ἡμετέρους καλλιτέχνας νὰ μελετήσωσι καλῶς τὸν ἐλληνικὸν βίον καὶ εἰς τοῦτο τὸ ἔργον νὰ ἐπιδοθῶσι ἀπὸ τῆς μελέτης ταύτης δύνανται ν' ἀρυσθῶσιν ὕλην πλουσίαν πρὸς ἀσκίην τῆς γραφίδος τῶν. Τοιοῦτω τρόπῳ μικρὸν κατὰ μικρὸν δύναται νὰ σχηματισθῇ ἀληθῶς ἐλληνικὴ τέχνη, δυναμένη νὰ παραβληθῇ ποτὲ πρὸς τὰς λοιπὰς τῶν ἄλλων ἐθνῶν. **

ΟΙ ΚΟΥΑΚΕΡΟΙ ΕΝ ΤΗ ΕΚΘΕΣΕΙ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Τὴν ἐν Παρισίοις παγκόσμιον ἐκθεσιν ἐπεσέφθη ἐσχάτως μεγάλη συνοδεία κουακέρων καὶ κουακερίδων.

Ἡ αἵρεσις αὕτη τῶν κουακέρων ἐγεννήθη ἐν Ἀγγλίᾳ, ἰδρυθεῖσα τῷ 1647 ὑπὸ Γεωργίου Φόξ, σανδαλοποιοῦ. Τῷ δὲ 1660 ἀπεβιβάσθησαν τὸ πρῶτον εἰς Ἀμερικὴν οἱ κουακέροι ἔχοντες ἡγεμόνα τὸν Γουλιέλμον Πέν καὶ καταλαβόντες τὰς γαίας αἵτινες ἐκ τοῦ ἀρχηγοῦ ὠνομάσθησαν Πενσυλβανία. Εἶνε δὲ 300,000 χιλιάδες κουακέρων ἐν Ἀμερικῇ διακρινόμενοι ἐκ τῶν παραξένων αὐτῶν τρόπων καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐνδυμάτων. Ἐχουσι πῖλον πλατύχειλον καὶ μέλαν φόνεμα ἄνευ κομβίων οἱ ἄνδρες, αἱ δὲ γυναῖκες φόνεμα μέλαν καὶ ποδιὰν πρασίνην. Οὐδέποτε ἀποκα-

λύπτουσι τὴν κεφαλὴν οὐδ' ἐνώπιον βασιλέων, πρὸς πάντας δ' ἀνεξαίρετως λαλοῦσιν ἐνικῶς.

Οἱ κουακέροι δὲν παραδέχονται μυστήρια, οὐδὲ λατρείαν τινὰ ἐξωτερικὴν, οὐδ' ἐκκλησιαστικούς βαθμούς. Οὐδέποτε ὀμνύουσι, εἰς δὲ τὰ δικαστήρια προσερχόμενοι πιστεύονται ἐπὶ μόνῃ τῇ ἀπλῇ διαβεβαίωσει τῶν. Δὲν θέλουσι νὰ πορευθῶσιν εἰς τὸν πόλεμον καὶ καταδικάζουσι τὸ θέατρον, τὴν μουσικὴν, τὰ τυχερὰ παιγνίδια, τὸ κυνήγιον κλ. Εἶνε δὲ ἄνθρωποι ἀμέμπτων ἠθῶν, φιλόανθρωποι, ἐντιμοὶ ἔμποροι καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πλούσιοι.

Συνερχόμενοι ἐντὸς αἰθούσης ἄνευ τινὸς στολισμοῦ κἀνήνται ἀκίνητοι καὶ σιωπηλοὶ, πολλὴν ὥραν ἀναμένοντες τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αἴφνης ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἄκρας σιγῆς ἀναπηδᾷ τις τῶν παρακαθημένων, εἶτε ἀνῆρείτε γυνή, καὶ ἐκ τοῦ σπασμωδικοῦ τρόμου ὑπὸ τοῦ ὁποίου καταλαμβάνονται πάντα τὰ μέλη του, οἱ πάντες ἐνοοῦσιν ὅτι ὁ κουακέρος, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενος ὁ *τρέμων*, ἐνεπνεύσθη· λαλεῖ δὲ οὕτως ὥραν πολλὴν ἐκ τοῦ προχείρου, τοῦτον διαδέχεται δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, οὕτως ὡστε πολλάκις δύναται τις νὰκούσῃ πέντε καὶ ἕξ λόγους κατὰ σειράν. Ἄλλ' ἐνίοτε ὅμως μάτην ἀναμένουσι τὴν ἐμπνευσιν πολλὰς ὥρας καὶ ἀναγκάζονται νὰ διαλυθῶσιν ἄπρακτοι.

Καὶ οἱ μὲν ἀκραιφνεῖς κουακέροι περιορίζονται εἰς τοὺς λόγους καὶ μόνους, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν *τρεμότων* ὑπάρχουσι καὶ αἰρετικοὶ, οἱ *χορευόντες* λεγόμενοι. Οὗτοι κατοικοῦσι πενήκοντα μίλια μακρὰν τῆς Νέας Ἰόρκης καταγινόμενοι εἰς τὴν γεωργίαν. Ἡ κοινότης δὲ αὐτῶν αὕτη σύγκειται ἐξ ἀνδρῶν μόνον καὶ γυναικῶν εὐρώστων καὶ ῥωμαλέων καὶ πολλαπλασιάζεται διὰ μόνου τοῦ προσηλυτισμοῦ. Τὴν ἡμέραν πάντες ἐργάζονται κεχωρισμένοι ἀπ' ἀλλήλων καὶ μόνον τὴν Κυριακὴν συνέρχονται ἐν τῷ ναῷ. Ἡ μόνη δὲ ἱεροτελεστία αὐτῶν εἶνε τὸ νὰ χορεύωσι, τὸ νὰ περισφρόνται ταχύτατα, νὰ ψάλλωσι καὶ νὰ πηδῶσι, καὶ τοῦτο ἐξακολουθεῖ ἕως οὗ πάντες οἱ συνελθόντες καταπέσωσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ναοῦ τῶν ἀνάισθητοι ὑπὸ τοῦ καμάτου.

Οἱ κουακέροι ἕνεκα τῶν παραξένων αὐτῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων πολλάκις κατεδιώχθησαν. Ἐν δὲ τῇ Ἀγγλίᾳ ἐπὶ πολὺν χρόνον κατεκλείοντο ἐν τοῖς φρενοκομείοις ὡς παράφρονες νομιζόμενοι. Μόλις δὲ τῷ 1689 ἐγένετο ἀνεκτὴ ἡ αἵρεσις αὐτῶν καὶ τότε πλέον ἠδυνήθησαν νὰ ζήσωσιν ἐν ἀνέσει καὶ κατὰ τὴν ὀρεξίν των. Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ πολὺ ὀλίγον ἠδδοκίμησαν οἱ κουακέροι, μόνον δὲ ἐν Ὀλλανδίᾳ ἰδρυσαν ἀποικίαν τῷ 1658 μέχρι σήμερον σωζομένην. Ἄλλ' ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω ἐν Ἀμερικῇ ἀκμάζει ἡ αἵρεσις αὕτη κατὰ τὰς κεντρικὰς Πολιτείας, μάλιστα δὲ ἐν Μαρυλάνδῃ καὶ Πενσυλβανίᾳ.

Τῷ 1843 κουάκερός τις Μίλλερ ὀνομαζόμενος ἤρξατο κηρύττων ὅτι ἤγγικεν ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου καὶ ὅτι οἱ ἄνθρωποι ὤφειλον μόνον περὶ τῆς σωτηρίας των νὰ μεριμνῶσι. Μάλιστα ὠρίσθη καὶ ἡ ἡμέρα τῆς συντελείας, ἦτοι ἡ 24 Ἀπριλίου τοῦ 1844, καθ' ἣν πάντες μὲν οἱ ἄνθρωποι: ἐμελλον νὰ ἀναληφθῶσιν εἰς τὸν Οὐρανόν, ἡ δὲ γῆ ἐμελλε νὰ ἐξαφανισθῇ. Ὁ ἀγύρτης οὗτος παρήγγελλεν ὅτι πρέπει οἱ ἄνθρωποι τὴν ἡμέραν ἐκείνην νὰ συναθροισθῶσιν ἐπὶ ὑψηλοῦ τινος ὄρους, ὥστε νὰ εἶνε ὅσον τὸ δυνατὸν πλησιέστερα τοῦ Οὐρανοῦ. Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐφάνησαν ἐκτεθειμένα ἐν τοῖς ἐμπορικοῖς καταστήματι τῆς Νέας Ὑόρκης μακρὰ φορέματα λευκὰ μετὰ ἐπιγραφῶν φορέματα τῆς Ἀναλήψεως. Πᾶς πιστὸς ὤφειλε νὰ ἐνδυθῇ τοιαύτην στολὴν ἵνα ἀναβῇ εἰς τὸν Οὐρανὸν μετὰ χάριτος καὶ κοσμιότητος. Ἀναφέρεται δὲ καὶ ὅτι πλείστοι ἐμποροὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τῆς θύρας τῶν καταστημάτων των ὅτι: *Ἐνεκα τῆς συντελείας τοῦ κόσμου δίδονται τὰ ἐμπορεύματα δωρεάν.* Καὶ οἱ διαβάται εἰσερχόμενοι ἐξέλεγον ὅτι ἤθελον χωρὶς νὰ ἀποτίσωσι τὴν τιμὴν του. Τὴν δὲ μοιραίαν ἡμέραν πάντα τὰ ὄρη εἴκοσι καὶ πλέον μερῶν τῆς Συμπολιτείας ἦσαν κεκαλυμμένα ὑπὸ πιστῶν ἐνδεδυμένων τὴν τῆς Ἀναλήψεως στολὴν. Ἄλλ' ἐπελθούσης τῆς νυκτὸς ἐδέησε νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς πόλεις των κατησχυμένοι διότι ἔζων ἔτι. Ὁ δὲ ψευδοπροφήτης Μίλλερ οὐδὲν ἄλλο εἶπεν ἢ ὅτι: *Δυστυχῶς ἠπατήθην ὡς πρὸς τὴν ἡμέραν, καὶ οὐδέποτε πλέον ἐλάλησε περὶ τῆς προορήσεώς του ταύτης.* Ἄλλ' ὅμως πολλοὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ προσηλυτισθέντων ἔχουσιν ἔτι τὴν πεποιθήσιν ὅτι ὅσον οὐπὼ ἐκλείπει ὁ κόσμος καὶ διὰ τοῦτο κατ' οὐδένα τρόπον συναινοῦσι νὰ ἔχωσι πράγματα ἰδικὰ των.

Τῷ 1845 ἐξεδόθη Ἱστορία τῶν Κουακέρων ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τοῦ ἀγγλοῦ συγγραφέως Βάγσταφτ.

Γυνῶμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΔΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιουδ.]

11.

Οὐχὶ σπανίως τὰ πάθη παράγουσι πάθη ἀντίθετα. Ἡ φειδῶ, λόγου χάριν, τὴν ἀφειδίαν ἐνίοτε διαδέχεται, ἐκ δὲ τῆς ἀφειδίας ἡ φειδωλία ἀναβλαστάνει. Πολλάκις δὲ ἡ μὲν εὐστάθεια ἀπὸ μαλακῆς ψυχῆς πηγάζει, ἡ δὲ τόλμη δειλίας εἶναι προῖόν.

12.

Ὅσον καὶ ἂν προσπαθῆσῃ ὁ ἄνθρωπος νὰ κρύψῃ τὰ πάθη αὐτοῦ ἐν εὐσιότητι κιβδηλῶ καὶ τιμιότητι ἐπιπλάστω, ταῦτα πάντοτε διαφάνονται ὑπὸ τὰ ὑπουλα αὐτῶν καλύμματα.

13.

Ἡ φιλαυτία μᾶλλον τῶν δοξασιῶν ἢ τῶν ὀρέξεων αὐτῆς τὴν κατάρτισιν ἀνέχεται.

14.

Οἱ ἄνθρωποι οὐχὶ μόνον εὐκόλως ἐπιλανθάνονται τῶν εὐεργεσιῶν καὶ τῶν ὕβρεων, ἀλλὰ καὶ μιποῦσι τοὺς εὐεργετήσαντας αὐτοὺς, καὶ παύουσιν ἀποστρεφόμενοι τοὺς ὕβριστὰς αὐτῶν διότι τὴν πρὸς ἀπόδοσιν τῆς εὐεργεσίας καὶ ἐκδίκησιν τῆς ὕβρεως προσπάθειαν νομίζουσι δουλείαν ἀφόρητον.

15.

Πολλάκις τῶν ἡγεμόνων ἡ μακροθυμία οὐδὲν ἄλλο εἶναι εἰμὴ τρόπος τις τοῦ πολιτεύεσθαι, πρὸς σαγηνεῖαν τῆς ἀγάπης τῶν λαῶν.

16.

Ἡ μακροθυμία, ἣν οἱ ἡγεμόνες ἐπιδεικνύουσιν ὡς ἀρετὴν, ἀσκεῖται, ἐνίοτε μὲν, ἐκ μεταιότητος, ἄλλοτε δὲ, ἐξ ἀκηδεσίας, πολλάκις δὲ ἐκ φόβου, καὶ σχεδὸν πάντοτε καὶ τῶν τριῶν αὐτῶν αἰτίων ἐνεκα.

17.

Ἡ μετριοφροσύνη τῶν εὐτυχούντων προέρχεται ἐκ τῆς ψυχικῆς γαλήνης, ἣν εἰς αὐτοὺς ἐπιφέρει ἡ τύχη ἡ ἀγαθὴ.

18.

Μετριοφρονεῖ ὁ ἄνθρωπος φοβούμενος τὸν φθόνον καὶ τὴν καταφρόνησιν, ὧν κρίνονται ἄξιοι οἱ ἀπὸ τῶν ἰδίων εὐτυχημάτων μεθύνοντες. Ἐκτὸς δὲ τούτου, μάταιος ὁ ἄνθρωπος ὧν, διὰ τῆς μετριοφροσύνης θέλει νὰ ἐπιδείξῃ τῆς διανοίας αὐτοῦ τὴν δύναμιν. Τῶν δὲ εἰς ὕψος ἄκρον φθασάντων ἀνδρῶν ἡ μετριοφροσύνη ἐκδηλοῖ τὴν προσπάθειαν αὐτῶν, ὅπως φανῶσι κρείττονες τῶν εὐεργεσιῶν τῆς τύχης.

19.

Πᾶς τις δύναται νὰ φέρῃ τὰ τοῦ πλησίον κακὰ.

20.

Ἡ καρτερία τοῦ σοφοῦ οὐδὲν ἄλλο εἶναι εἰμὴ ἡ τέχνη, δι' ἧς αὐτὸς κατακλείει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τὸν τάραχον.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ὑπάρχουσι φιλαίαι ἐπιζῶσαι αἰτήσεως χερμάτων συγγένεια ὅμως τοιαῦται εἶνε πολὺ σπανιώτεραι.

* * Ἡ φαντασία, οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ὕλαι ἐν γένει αἱ αἰσθήσεις ταξιδεύουσι. Μόνη ἡ καρδιά μένει ἀκίνητος εἰς τὸν τόπον τῆς, διότι περικλείει ἐν αὐτῇ ὀλόκληρον κόσμον.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπένειμε κατ' αὐτὰς τὸν σταυρὸν τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς εἰς τινα νεάνιδα Ἰουλιαν Δοδοῦ καλουμένην, κατὰ τὸ 1870 διευθύντριαν τοῦ ἐν Πιθιβίερῃ τηλεγραφικοῦ σταθμοῦ. Ἡ νεάνις αὕτη ἄμα μαθούσα ὅτι οἱ Πρώσοι ἐπέρχονται, φοβηθεῖσα ὅτι ἀληθῶς μετ' οὐ πολλὴ συνέθη, ἔσπευσε καὶ ἔκρυψε μέρος τῶν τηλεγραφικῶν συσκευῶν. Οἱ Πρώσοι ἄμα